

Det fossila järngreppet

Våra samhällen är bokstavligt talat fasthållna i ett fossilt järngrepp.

De fossilsnåla energiformerna har visserligen tagit plats, men det är inte utan goda skäl som olja, kol och fossil gas står för drygt 80 procent av den globala energitillförseln.

En ynka deciliter med bensin eller diesel innehåller lika mycket energi som ett traditionellt bilbatteri med en vikt på 20 kilo. Och att oljan – till skillnad från andra bränslen – är flytande vid normala tryck och temperaturer är en avgörande egenskap. Något som har bidragit till dess dominerande ställning inom allt som rör sig – flygplan, fartyg och bilar.

Kolet drev en gång i tiden lokomotiv och oceangående skepp, men idag innehar det en ointaglig position inom stål- och cementindustrin. Två industrier som är vitala för infrastruktur, stadsbyggnad och inom all tillverkningsindustri.

Den fossila gasen är, vid sidan av kolet, viktig för att generera elektricitet, men den förmodligen mest kritiska sektorn är jordbruket där naturgasens har en viktig roll för att framställa konstgödsel.

Uppräkningen skulle kunna fortsätta med allt som den petrokemiska industrin förser oss med. Plaster och kemikalier som förvisso kan utgöra ett miljöhot, men som har kilat in sig som vitala pusselbitar i vårt moderna liv.

Från många håll kan det låta som att det inte skulle få några större konsekvenser att stänga de fossila kranarna.

Ingenting kan vara mer felaktigt.